

РЕШЕНИЕ

№ 9385

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9385** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Н. С. П., чрез адв. А. С. И., против Решение № 30/25.06.2026 г. на секретаря на [община], постановено по заявление за достъп до обществена информация с вх. № Н1-ОА1-14751/11.06.2026 г., в частта относно предоставената информация по въпроси № 2, № 4 и № 5 от заявлението. Жалбоподателката поддържа, че въпреки постановеното решение за предоставяне на достъп до обществена информация искането ѝ по посочените въпроси не е удовлетворено изцяло. По отношение на въпрос № 2 твърди, че предоставената схема на паркоместата е неактуална и не отразява действащата организация на паркирането. По въпрос № 4 счита, че отговорът не изяснява в достатъчна степен предвидения режим на паркиране пред посочения в заявлението комплекс. По въпрос № 5 сочи, че административният орган е предоставил единствено информация за общия брой паркоместа и броя на тези в режим „служебен абонамент“, без да посочи кои конкретно паркоместа са заети и кои са свободни за ползване. Счита, че е налице непълно предоставяне на исканата обществена информация, равнозначно на частичен отказ за достъп. Иска отмяна на решението в оспорените части и

връщане на преписката за ново произнасяне. Претендира разноси. В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и искането за присъждане на разноси.

Ответникът – секретарят на [община], редовно уведомен, не се представлява в съдебното заседание.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.06.2026 г. Н. С. П. е подала до кмета на [община] заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх. № Н1-ОА1-14751/11.06.2026 г. В заявлението е посочено, че заявителката е собственик на имот в комплекс „Голф Ф.“, находящ се в к.к. „Слънчев бряг – запад“, и желае да получи информация относно организацията и режима на паркиране на улицата и в прилежащите пространства пред комплекса. Заявлението съдържа пет въпроса, като предмет на настоящото съдебно производство са отговорите по въпроси № 2, № 4 и № 5. С въпрос № 2 е поискано копие от одобрената графична или текстова схема за паркоместата, намиращи се на улицата и в прилежащите пространства пред комплекса. С въпрос № 4 заявителката е поискала информация дали за летния сезон на 2026 г. се предвижда въвеждане на режим на платено паркиране – SMS зона, платени абонаменти или друг режим – на улицата или в пространството пред комплекса. С въпрос № 5 е поискана актуална справка относно статута на обособените паркоместа, с посочване по номерация или чрез графично обозначение кои са със свободно паркиране или ползване и кои са заети въз основа на договори, служебни абонаменти или разрешителни. По заявлението секретарят на [община] е постановил Решение № 30/25.06.2026 г., с което е предоставен достъп до обществена информация. По въпрос № 2 административният орган е посочил, че предоставя схема на паркоместата, разположени на улицата и в прилежащите пространства пред комплекса. Към решението е приложен графичен материал, изобразяващ разположението на паркоместата в съответния район. По въпрос № 4 отговор по същество липсва. По въпрос № 5 е посочено, че паркоместата са около 30, от които 8 са в режим „служебен абонамент“. Направено е и препращане към приложимата общинска наредба, уреждаща организацията на паркирането. Решението и приложената към него схема са изпратени на заявителката по електронна поща на 26.06.2026 г., което се установява от представената по делото

електронна кореспонденция.

По делото е представена Заповед № 3859/18.12.2024 г. на кмета на [община], с която са утвърдени Вътрешни правила за работа по Закона за достъп до обществена информация в [община], уреждащи реда за разглеждане на заявленията и произнасянето по тях.

От представената схема се установява разположението на паркоместата в района на комплекса. От доказателствата по делото обаче не може да се установи еднозначно кои конкретно са осемте паркоместа, за които административният орган е посочил, че са предоставени в режим „служебен абонамент“. Не са представени доказателства за съществуването на друга, по-актуална одобрена схема на паркоместата пред комплекса, която да е била налична при административния орган към датата на произнасянето по заявлението.

Първоначално по жалбата е образувано административно дело № 1610/2026 г. по описа на Административен съд – Бургас. С определение № 6704/24.07.2026 г. делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – София-град, където е образувано настоящото производство.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Оспорването е насочено срещу решение, постановено по заявление за достъп до обществена информация, което подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 40 ЗДОИ. Жалбата е подадена от адресата на административния акт, в законоустановения срок, като по делото са представени доказателства относно своевременното ѝ подаване. Обстоятелството, че с оспореното решение формално е предоставен достъп до обществена информация, не изключва правния интерес от оспорването му, когато се твърди, че конкретно поискана информация не е предоставена изцяло. В този случай предмет на съдебния контрол е законосъобразността на произнасянето в частта, в която искането не е удовлетворено.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в предвидената от закона писмена форма. При издаването му не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяната му на самостоятелно

основание.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Информацията относно организацията на паркирането, определянето на паркоместа и предоставянето им за ползване при специален режим представлява обществена информация по смисъла на закона, доколкото е свързана с упражняването на правомощията на общинските органи по организация на движението и управление на общинската инфраструктура. В контекста на предоставените отговори, съдът съобрази, както следва:

По въпрос № 2 от заявлението: Административният орган е предоставил схема, отнасяща се именно до тези паркоместа. В жалбата се поддържа, че предоставената схема е неактуална, но това твърдение не се подкрепя от доказателствата по делото. Не е установено съществуването на друга, по-актуална одобрена схема за конкретните паркоместа, която да е била налична при административния орган към момента на произнасянето. ЗДОИ урежда достъпа до обществена информация, която е създадена или се съхранява от задължения субект. Законът не възлага задължение за изработване на нов графичен материал или за актуализиране на съществуваща схема по повод подадено заявление за достъп до информация. При тези обстоятелства съдът приема, че административният орган е удовлетворил искането по въпрос № 2 чрез предоставяне на наличната схема. Жалбата в тази част е неоснователна.

По въпрос № 4 от заявлението: Съдържащата се в решението информация относно режима „служебен абонамент“ на определени паркоместа не представлява произнасяне по конкретното питане дали се предвижда въвеждането на режим на платено паркиране за посочения период и местоположение. Следователно заявлението не е разгледано в пълния му обем. Постановеното решение, макар формално да предоставя достъп до обществена информация, не удовлетворява искането по въпрос № 4. При новото произнасяне административният орган следва да разгледа изрично този въпрос и да предостави наличната информация относно предвиждания режим на паркиране за посочения период и местоположение, съответно да постанови мотивиран акт при наличие на законово основание за отказ.

По въпрос № 5 от заявлението: Административният орган е посочил, че паркоместата са около 30,

от които 8 са в режим „служебен абонамент“. Така предоставената информация удовлетворява искането относно общия брой на паркоместата и броя на тези със специален режим на ползване, но не и относно тяхната индивидуализация. От представените по делото доказателства, включително приложената схема, не може да се установи еднозначно кои конкретно са осемте паркоместа, предоставени в режим „служебен абонамент“. Съдът намира, че индивидуализацията на заетите паркоместа представлява съществена част от предмета на заявлението. Искането не се изчерпва с установяване на общия брой паркоместа със специален режим, а е насочено към разграничаване на конкретните места, предоставени за индивидуално ползване, от останалите паркоместа. Самото предоставяне на паркоместа в режим „служебен абонамент“ предполага тяхното определяне по начин, който позволява ползването им от съответните правоимащи лица. Ето защо посочването единствено на техния брой не представлява пълен отговор на поставения въпрос. Евентуалното обозначаване на паркоместата на място не освобождава административния орган от задължението да предостави поисканата официална информация, с която разполага. Чрез нея заявителката би могла да установи кои конкретно паркоместа общината счита за заети въз основа на предоставени права за ползване, включително да провери съответствието между тези данни и фактичското обозначаване на местата. В тази връзка следва да се отбележи, че заявителката не е поискала информация относно самоличността на лицата, на които са предоставени паркоместата, съдържанието на сключените договори или срока на предоставените права. Предмет на искането е индивидуализацията на самите паркоместа според режима на ползването им. При това положение съдът приема, че по въпрос № 5 е предоставена непълна информация. Административният орган е съобщил броя на паркоместата в режим „служебен абонамент“, но не е предоставил информация, позволяваща да се установи кои конкретно са тези места. В тази част оспореното решение не съответства на предмета на заявлението и на целта на ЗДОИ за осигуряване на достъп до съхраняваната от задължените субекти обществена информация. Решението следва да бъде отменено само в частта относно непредоставената индивидуализация на паркоместата, заети въз основа на договори, служебни абонаменти или разрешителни, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. При новото произнасяне административният орган следва да предостави наличната при общината информация, позволяваща да бъдат индивидуализирани конкретните заети паркоместа чрез посочване на номерата им или чрез графично обозначение. Това задължение не включва изработването на нова схема или създаването на информация, която не съществува. Ако

информацията не се съхранява от общината, органът следва изрично да посочи това и да се произнесе съобразно приложимите разпоредби на ЗДОИ.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателката. Претендирани са разноски в размер на 500 евро за адвокатско възнаграждение, като е представен договор за безплатна адвокатска помощ и 5.11 евро за държавна такса. От страна на ответника разноски не са претендирани. Предвид частичното уважаване на жалбата, като се съобразят предметът и обемът на оспорването и постигнатият процесуален резултат по всеки от трите въпроса, съдът намира, че на жалбоподателката се следват разноски съразмерно с уважената част от жалбата, определена от съда на една втора. Съответно в нейна полза следва да бъде присъдена сумата от 2,56 евро за внесена държавна такса, а в полза на процесуалния ѝ представител – адвокатско възнаграждение в размер на 250 евро на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК във връзка с чл. 40 ЗДОИ, Административен съд – София-град, Второ отделение, 15 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 30/25.06.2026 г. на секретаря на [община], постановено по заявление за достъп до обществена информация с вх. № Н1-ОА1-14751/11.06.2026 г., в частта по въпрос № 4, по който не е предоставена исканата информация относно предвижданото въвеждане на режим на платено паркиране за летния сезон на 2026 г. на улицата и в прилежащите пространства пред комплекс „Голф Ф.“, к.к. „Слънчев бряг – запад“, както и в частта по въпрос № 5, в която не е предоставена информация, позволяваща индивидуализирането на конкретните паркоместа, заети въз основа на договори, служебни абонаменти или разрешителни.

ИЗПРАЩА преписката на секретаря на [община] за ново произнасяне по въпрос № 4 и в отменената част по въпрос № 5 от заявлението, в 14-дневен срок от уведомяването му за постановяване на настоящото решение, при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. П. против Решение № 30/25.06.2026 г. на секретаря на [община] в останалата оспорена част – по въпрос № 2 и относно предоставената информация по въпрос № 5

от заявлението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Н. С. П. сумата от 2,56 евро, представляваща съдебни разноси за внесена държавна такса, съразмерно с уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА [община] да заплати на адв. А. С. И. сумата от 250 евро, представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, съразмерно с уважената част от жалбата.

Решението е окончателно.